

25 всичкий-тъ Израилекий народъ. И когато свършаше Йоанъ поприще-то *си*, казуваше: Кого мѧ имате да съмъ? не съмъ азъ; но ето, иде велѣдъ мене онзи, комуто не съмъ достоинъ да
 26 развърж обувкѫ-тѫ на нозѣ-тѣ. Мѫжіе, братіе, сынове отъ Авраамовъ родъ, и които между васъ ся боятъ отъ Бога, вамъ ся проводи слово-то на това спасеніе. Защото жители-
 27 тѣ Йерусалимски, и тѣхни-тѣ началници, като не познахѫ него, и не разумѣхѫ прочитаемы-тѣ всяка сѫббота пророчески изречения, испълни-
 28 хѫ гы, като го осаждихѫ; И безъ да намѣрятъ ни единъ винъ за смърть, изыскахѫ отъ Пилата
 29 да го убіе. И като свършихѫ всичко що бѣ пи-
 сано за него, сиѣхѫ го отъ дърво-то и положи-
 30 хѫ го въ гробъ. Но Богъ го въскръси отъ мър-
 31 твы-тѣ. И той въ продълженіе на много дни ся
 являше на тѣзи които бѣхѫ възлѣзли съ него
 наедно отъ Галилеіж въ Йерусалимъ, и които
 32 сѫ негови свидѣтели прѣдъ народъ-тѣ. И ный
 ви благовѣстувамы че обѣщаніе-то което ста-
 иж на отцы-тѣ ни, Богъ го испълни на насъ
 33 тѣхны-тѣ чада, като въскръси Йисуса. Както е
 писано и въ вторый-тѣ *Псаломъ*: Сынъ мой си
 34 ты, азъ днесъ тя родихъ. А че го е въскръсилъ
 отъ мъртвъ-тѣ, безъ да има да ся враща вече
 въ истлѣніе-то, казува така: Ще ви дамъ ми-
 35 лости-тѣ обѣщани-тѣ на Давида вѣрно. За то-
 ва и въ другий *Псаломъ* казува: Нѣма да оста-
 36 вишъ прѣподобнаго твоего да види истлѣніе. За-
 щото Давидъ като послужи на Божіе-то изво-
 леніе въ свой-тѣ си родъ, прѣстави ся, и при-
 37 ложи ся при отцы-тѣ си, и видѣ истлѣніе. А
 тойзи когото Богъ въскръси, не видѣ истлѣніе.
 38 И така известно да бѫде вамъ, мѫжіе братіе,
 че чрѣзъ него ся проповѣдува вамъ прощеніе
 39 на грѣхове-тѣ; И отъ всичко що не сте могли